

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

30. Auster & aquilo æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

242 *Domus aternitatis. Consideratio*
sum: sicut scriptum est: *Nam si commor-*
tui sumus, convivemus; si sustinebimus &
conregnabimus. 1. Corinth, c. 15. & 2.
Tim. 2. 11.

CONSIDERATIO XXX.

Auster & Aquilo aternitatis.

Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad A-
quilonem, in quocunque loco ceciderit,
ibi erit. Eccle. c. 11. 3.

28. *Martii.*

Primam partem de aternitate, clau-
dimus, similitudine hâc Ecclesia-
stæ, de arbore cadente & in loco perma-
nente, in quem lapsa est, quâ geminas æ-
ternitatis Domus distinctè proponit.
Quare perpende hominem esse similem
arbori: nam ex mente Platonis & Aristo-
telis, homo est arbor inversa; cujus caput
& capilli radices; corpus truncum, cutis
corticem, manus, pedesque ramos ad-
umbrant. Nec abludit Vates Regius, ho-
minem justum, ligno comparans, quod
plantatum est secus decursus aquarum.
Psal. 1. Quemadmodum verò arborum
natu-

naturalium, ita & mortalium, alia fertilis, alia sterilis; alia fructus bonos ac maturos, alia malos acerbosque producit.

II. Perpende deinde, quod utrique tandem mors securim ad radicem ponat, eamque præscindat; præcisa verò cadat: sed hoc bene observa in quam partem ceciderit, ibi manebit: *Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit.* l. c. Si ceciderit in manus sanctorum Angelorum, ibi erit: si ceciderit in ungues Cacodæmonum, ibi erit: *si ceciderit ad Austrum* æternæ beatitudinis, *ibi erit, ibi florebit, ibi fructificabit, ibi manebit semper sine fine:* *si verò ceciderit ad Aquilonem, æternæ damnationis, ibi erit, ibi jacebit, ibi, arebit, ibi ardebit, ibi manebit, in æternum, absque omni spe translationis ad Austrum. O casus metuendus!*

III. Sed jam, scire fortassis aves, ad quam partem, tu præcisus, aliquando casurus sis? Vide quò in hac vita propendeas: omnis enim arbor illuc corrui, quò propendet: propendens ad Aquilonem, ad Austrum non concidet; frustra

244 *Domus aternitatis. Consideratio*
id speratur. Si igitur ad Austrum, ad me-
ridiem, ad calorem, fervorem, gratiam,
charitatem & perfectionem Christianam
propendes, ad meridiem, procumbes; si
verò ad septentrionem, ad frigus, ad ma-
lum ad vitia & peccata inclinas, in se-
ptentrionem damnationis perpetuæ uti-
que corrues. Tu semper ad Aquilonem
propensus es, & si excisus fueris, speras
te calurum ad Austrum. O quanto te in-
venies errore deceptum!

Colloquium.

O Deus, plantator & Conditor meus!
ego jam sum arbor senescens & a-
rescens, ac processi in diebus meis; ideò
que brevi præstolabor mortis securim:
sed à morte abscissus, quò cadam? Cer-
tum est ad alterutram partem (tertius e-
nim locus æternus haud datur) cadam.
Cadam: jam ab æterno sic statutum est:
cadam; hæc est via universæ carnis: sed
quò? ô Domine, non ad Aquilonem: me-
lius enim mihi foret si natus non fuisset.
Quare si illuc fortè propendeo, reflecte
me, & incurva me in oppositum, ut ut ar-
bor

bor annosa sum, & flecti difficilis; parce
 seruo tuo, parce delinquenti: & non in-
 tres in iudicium cum seruo tuo, quia non ju-
 stificabitur in conspectu tuo, omnis vivens.
 Psal. 142. 2.

29. Martii.

I. **C**ONsidera: Homo justus & in gratia
 Dei decedens, mortis falce præci-
 sus, velut arbor bona cadit ad *Austrum*,
 æternæ beatitudinis. Est enim arbor
 plantata, secus decursus aquarum, seu
 gratiarum divinarum; cujus radix fides;
 stipes spes; rami charitas; medulla inten-
 tio bona; folia, verba iusta; flores, bona
 fama; fructus, bona opera; intus per con-
 scientiam, foris per doctrinam, supra per
 gloriam. O præclara arbor justitiæ! In
 qua & hyeme & æstate semper reperiu-
 tur folia honestarum cogitationum, flo-
 res affectuum, fructus operum, virens
 doctrina, florens vita, oblectans con-
 versatio!

II. Talis autem arbor, præcisa, pote-
 ritne aliò cadere, quàm ad austrum æter-
 næ beatitudinis? minimè gentium. Primò
 quidem cadit dum à morte in terram

246 *Domus æternitatis. Consideratio*
prosternitur; sed resurgit postluminio;
moritur, sed reviviscit; non excinditur,
sed unâ cum viva radice transfertur, at-
que è sterili hujus mundi solo, in paradi-
sum cœlestem transplantatur: *Et erit*
tanquam lignum, quod transplantatur. Pl.
91. 3. Et ubi plantabitur, ibi erit, ibi ma-
nebit, ibi florebit, & fructum dabit in
tempore suo, id est, totâ æternitate.

III. Verùm, ô quàm dulces, quàm no-
biles fructus producet! scilicet fructus
lætitiæ & exultationis; fructus laudis &
gratiarum actionis; fructus visionis bea-
tificæ, dilectionis perpetuæ, & benedi-
ctionis æternæ. Foliis semper virentibus,
fructus conservantibus, & arborem de-
corantibus. *Et folium ejus non defluet:* O
quàm nobilis, quàm speciosa arbor! Qua-
si palma exaltata in Cades, velut oliva
speciosa in campis, velut vitis fructifi-
cans suavitatem odoris, ac producens
fructus honestatis, felicitatis atque æter-
næ beatitudinis.

Petitio.

O Domine JESU! Qui dixisti: *Ego*
sum vitis vos palmites, qui manet in

me & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Joan. c. 15. 5. Obsecro te, per viscera misericordiae tuae, mane in me, & ego maneam in te, sicut palmes in vite: & quia sine te nihil possum facere, gratiâ tua efficaci mihi opitulare, ut fructus bonos, copiosos ac te dignos proferam, atque ita evadam, quasi palma exaltata, oliva speciosa & vitis abundans, quæ à morte præcisa ad austrum cadat, & in paradisum cœlestem transplanteretur.

30. Martii.

I. **E**X adverso homo impius, & peccator est arbor sterilis, est ficulnea infructuosa, cui maledixit Dominus, & cui exprobravit: *Ecce anni tres sunt* [primus juventutis, secundus virilis ætatis, tertius senectutis] *ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non invenio. Succidite ergo illam, ut quid etiam terram occupat?* Lucæ c. 13. O terribilis maledictio! ô horrenda comminatio!

II. Sed quid præcisâ fiet? cadet; & ad Aquilonem cadet; ubi omne malum residet:

248 *Domus aternitatis. Consideratio*
fidet : Siquidem ab Aquilone pandetur
malum. Jerem. c. 1. 14. Deinde arefcet,
& in ignem mittetur, & ibi manebit, ibi
ardebit ac flagrabit femper, nunquam
deflagrabit : quia materia non confumi-
tur, quia ignis non extinguitur. Matth. c.
9. 43. Ibi Aquilo turbidus, & fpiritus
procellarum, omne germen adurit, flores
& fructus decoquit, nunquam deinceps
prodituros.

III. Secus accidit Regi Nabuchodo-
nolori, cui dictum est : *Succidite arbo-
rem; pracidite ramos, veruntamen ger-
men radicem ejus, in terra finite.* Dan.
c. 4. 11. Pœna hîc infligitur, spes tamen
non adimitur, radix fervatur : verum
longè alia ratio est arboris ad aquilonem
ruentis; ubi arbor radicitus evellitur, at-
que extirpatur : *Non derelinquet in eis
radicem & germen.* Malach. c. 4. 1. *Sic-
que spes impiorum peribit.* Proverb. c.
10. 28.

Petitio.

O Domine! peccavi, te offendi, pœ-
nam merui, in flagella paratus sum:

COITÆ

corripe me, sed ne in furore tuo arguas me: nec ad aquilonem deturbes me, nec germen radicis exscindas in me; spem, obsecro, relinque, gratiam emendationis tribue, locum & tempus pœnitendi clementer indulge; ne cum Jobo deplorare cogar: *Quasi avulsæ arbori abstulit spem meam. c. 19. 10.* Atque ita in perpetuum sim arbor arida, infructuosa, inferni ignibus adjudicata, terribilique hoc vocis tuæ fulmine ac tonitru percussa: *nunquam ex te nascatur fructus in sempiternum. Matth. c. 21. 19.*

31. Martii.

I. PRO clausula hujus primæ partis, considera & cum horrore cogita, quot ab Adami, protoplasti Parentis nostri, tempore, usque in hodiernum diem, id est 5662 annorum spatium in hoc mundi deserto, arbores, infructuosæ, excisæ, eradicatæ, evulsæ, ignibusque æternis addictæ, excreverint. Et expavesce!

II. Expende, quot jam sæculis ardeant, Sodomæ & Gomorrhæ obscœni incolæ! Quot sæculis Core Dathan, & Abiron,

250 *Domus aeternitatis. Consideratio*

Abiron, cum omni aſſeclarum multitudine? Quot ſæculis Nero, Judas, Dives Epulo, cum tot Ethnicorum, Mahometanorum, Atheorum, Hæreticorum & malorum Chriſtianorum millionibus? & quem non terreant, tot ruinae, tot ſtragges, tot excidia & incendia ſempiterna?

III. Numera, ſi potes, quot ſæculis arſerint, & etiamnum ardeant, æternumque arſuri ſint, in gehenna tot myriades ſuperborum, avarorum, luxurioſorum, gulosoſorum & acedioſorum hominum qui in ſceleribus ſuis vitam finire, & mortis falce præciſi, ad Aquilonem ruerunt, ibidem erunt, ibidem manebunt, atque in flammis tartareis, velut arida ligna, in faſces colligata, perennabunt: ſiquidem congregabuntur, in congregatione unius faſcis, & claudentur ibi in carcere. Iſaiæ c. 24. 22. Quis non timebit te, Domine, Rex gentium, qui potes corpora & animas perdere in gehennam?

Affectus deprecationis.

AH! parce mihi, Domine, & miſere-re! ſic exciſæ ſunt arbores illæ maledi-

ledictæ ; & cur non ego ? in ignem missæ sunt ; cur non ego ? in æternum ardent & ardebunt ; cur non ego , illis , longè deterior ? *Misericordia Domini , quia non sumus consumpti .* Thren. c. 3. 22. Tu benignissime Deus , in me arborem silvestrem ac despicabilem , misericordiæ tuæ oculos ab æterno coniecisti ; tu è fundo sterili , in quo eram arbor mala , orci ignibus destinata ; in Ecclesiæ tuæ , & religionis hortum me transtulisti ; ut fructus bonos facerem : atque ita ex parte tua nihil defuit : terra enim in qua plantatus sum , terra sancta est , pretioso Filii tui sanguine irrorata , frequenti Sacramentorum usu fœcundata , beatorum Martyrum cruore rigata , Sanctorum lacrymis & abundantia spiritûs pinguis ; ita ut arbores nutriat altissimas , pulcherrimas & fertilissimas ; *Extendit palmites suos usque ad mare , & usque ad terminos orbis terrarum propagines suas .* Psal. 79. Sita in eo cœli , solisque aspectu ; ut divinos influxus , continuò recipiat , continuò cœli rore irrigetur.

Et tamen , ô Domine ! ego arbor in-

M

fructuo-

252 *Domus aternitatis. Consideratio*
fructuosa, hactenus parum, aut nihil so-
lidi fructus protuli; foliis abundavi; in
oculis mundi virui; in studiis, in actioni-
bus, in conversationibus meis, homini-
bus plus quam tibi, placere studui: an
non igitur merito inclamas: *Succidite il-
lam, ut quid etiam terram occupat? Verum*
S. Angelus Custos, intercedens ait: Parce
Domine; annum vel unicum adhuc in-
dulge: Dimitte illam & hoc anno, usque
dum fodiam circa illam, & mittam sterco-
ra (id est malorum suorum abomina-
tionem, in animum ei reducam) & si qui-
dem fructum fecerit, (bene erit) sin au-
tem, in futurum succides eam. Lucæ c. 13.
Omnis enim arbor (nullâ exceptâ) quæ
non facit fructum bonum, excidetur
& in ignem mittetur. Matth.
cap. 7. 19.

INDEX